

Giới thiệu Lãnh Tuyệt Nữ Phụ Tái Khởi

Truyện Lãnh Tuyệt Nữ Phụ Tái Khởi của tác giả Hắc Vương thuộc thể loại truyện teen. Cô. Nữ tài phiệt giàu nhất Anh Quốc,đế tài Hacker,sát thủ miệt thị máu bá chủ bóng đêm,lãnh đạm,tàn nhẫn. Cuộc đời trớ trêu cho cô vướn vào cái chết chẳng mấy vinh quang.

Ấy thế mà còn xuyên qua thành nữ phụ,phải nói lỗi định mệnh cực kì bi thảm. Làm sao đây,tự tử để quây về ư?. Mời các bạn cùng theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Lãnh Tuyệt Nữ Phụ Tái Khởi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Hắc Vương

-” YEAH!” Ngồi nhà đồ sộ này mà cho nó thì cũng tiếc thật...

Vương Linh thăm nghĩ ngơi..mà thôi,hoàn thành công nhiệm vụ rồi về nhà chơi game nữa.

Cô cười lạnh rồi ấn nút,nhưng quái lạ..chẳng có gì xảy ra? Trán Vương Linh chảy ra vài giọt hắc tuyến,ngoài ý muốn chẳng...hãi..

Cô lại gần định tự tay cắt dây thì...”BÙM!!!!”

Toà nhà nổ tung rải thành những mảnh vụn..-” Cái gì ?! Chết tiệt!!!!”

Vương Linh nhanh chóng thoát ra khỏi vụ nổ,cô cười thầm..hừ. Mạng cô lớn thế,chết để àk...Nhưng....Một thành sắt rơi xuống,đó chủ quang..cô né không kịp..thế là...Á!!!!

OMG!!!! Một tài phiệt nổi tiếng thế giới ,chủ tịch tập đoàn World hùng mạnh.

Thiên tài hacker chỉ số IQ kinh khủng.

Nhà thiết kế hăng thời trang BS.

Bá chủ hắc đạo....Vậy mà cư nhiên...cư nhiên....vướn một cái chết lẳng xẹt....

A A A.....!!!!!!!

Chết thì cũng phải vinh quang một tí!!!!Thế là cô phoi thấy tại hiện trường àk????!Hư!!!

-” Lão Diêm Vương chết tiệt!!!” Cô phẫn đờn giày ngày vào mặt lão.

Á!!! Hiện giờ trên gương mặt đen thui ấy còn có dấu giày nổi bật.

Vương Linh mang theo luồng khí rét lạnh cảm dao đi tới...

-” Ông nội kia....ông chán chơi ở địa ngục rõ sao?! Vậy thì tôi sẽ tặng ông một cuộc sống thật bất hạnh ,à không,hạnh phúc hơn thế nữa!!”

.....

-” Thành thật cảm ơn bác sĩ!,” Hắc phu nhân lau nước mắt rồi nói.

Cô choàng mở mắt. Nhìn nhìn xung quanh..Cái chi đây?

-” Con tỉnh rồi..Tuyệt nhỉ!” Mẹ Hắc ngồi xuống hỏi han,về mặt chứa bao nhiêu lệ lã.

Hả?! Vương Linh cười trừ. Tuyệt nhỉ? Cô nghe nhầm chẳng. À! Nhớ tới lúc cô sắp cửa được cổ thẳng cha kia rồi thì bất chợt....Không lẽ..

Vương Linh nhẹ nhàng nói-” Con muốn yên tĩnh một chút,“

Mẹ cùng lão Hắc nhìn nhau rồi ra khỏi phòng.

Cô bật dậy,chạy thẳng vào nhà tắm....

Áhhh?! Who is she?!!!!

Tóc vàng,mắt to tròn màu lam lục,làn da trắng ngần như tuyết,hai má hồng nhẹ,lông mày liễu,hàng mi dài cong vút như cánh quạt ,khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ ,tuy có hơi nhọt nhọt nhưng thực chất còn hơn cả khuynh quốc khuynh thành. Lân thế tà mị,Vạn thế vô cương,,khí chất bức người...

Shit man. Xuyên thật rồi,nhưng vừa nãy nghe Tuyết nhi,ngắm lại thì.

Á! Sao lạnh lùng thế? Người ta thì xuyên vào vai chính thì cô chính thức đi vai phụ,mà số phận cực kì bi thảm,đời không những đen mà còn chết sớm..

Ohhhh!!! What happen?!!!!!!!!

Đáng lẽ cô không nên đụng vào cuốn tiểu thuyết nguy hiểm này.....

Hắc Liên Tuyết!! Cái tên nghe thiện cảm mà cô lại tụt hết hảo cảm rồi đây này!!!!

Ông trời cũng không quá tàn nhẫn đi,cô xuyên vào một nữ nhân..thế cũng được,chưa đến nỗi...nhân lúc mọi thứ còn có thể cứu vãn !!!

Hắc Liên Tuyết lấy đại một cái sơ mi trắng với quần jean ,thêm áo khoát đen bên ngoài rồi đi xuống lầu.

Nghe rằng Hắc Liên Tuyết cô đây là con gái duy nhất của nhà tài phiệt tại Anh quốc.

Nhưng cũng vì thế mà trở nên điều ngoa kiêu kì. Không hiểu sự đời..lại còn tốn cả thùng IQ để hại nữ chủ. Ahhihi....thâm vừa thôi cung.

Cô bỗng thấy cha mẹ của nguyên chủ đang ngồi nói chuyện với ai đó. Cô tò mò bước tới. Người kia quay đầu lại,ánh mắt không hề thiện chí,rõ hơn còn có sự khinh thường. Gì thế? Chưa ai dám nhìn cô bằng tư loại đó....

Từ thiên đường vạn trượng rơi xuống cái đáy của xã hội,cảm giác không tồi....==”

Quan sát người kia,tính ra cũng là một nữ nam đầy chữ...Trong đầu cô chỉ có vài chữ...Aida ...tiểu thụ....

Ai mà biết. Ấn dấu bên trong cặp mắt lạnh lùng kia lại là suy nghĩ đen tối kinh khủng đến thế?!...

Đáp lại,Hắc Liên Tuyết nhét môi tạo ra đường cong xinh đẹp ở khoe miệng, vừa tao nhã, lịch sự lại thanh khiết.

Cái biểu cảm bất cần kia làm cho Lãnh Phong có chút ngạc nhiên...Cô ta đang tỏ vẻ lạc mềm buộc chặt ư?

Nhưng trong sâu thẳm của đôi mắt kia chỉ có một khoảng không lạnh ngắt,chưa từng có sự dối trá hiện hữu.

Mày liễu xinh đẹp nhất lên-”Mây L.” Cô nói rồi theo lễ chào cha mẹ ra khỏi sảnh chính.

Tội cho cô gái ấy. Tuy thật sự đã xác định được giới tính nhưng sức miễn dịch với trái đẹp đã đạt max level. Cô còn tưởng mình thích gần gũi nữ giới hơn chứ? Oái!!!!

-”Cháu xin phép!” Lãnh Phong cúi chào ông bà Hắc rồi đi theo cô.

Hai người lớn tuổi kia cũng thấy lạ lắm,thường ngày còn bé hễ cứ thấy Lãnh Phong là chạy tới,sao hôm nay lại lãnh đạm như vậy?!

-”NÀY!” Lãnh Phong gọi.

Hắc Liên Tuyết tựa phi tiểu phi ngồi bên sân vườn bấm điện thoại,không mấy may chú ý xung quanh,cũng chẳng màng nhìn đến hắc.

Moá oi! Chưa bao giờ cô lại được thảnh thơi như vậy. Chơi game thoải thích....YEAH!!!

Cuộc sống của cô,cục wifi đặt ở kế bên....

-”Hắc Liên Tuyết!”

Cô cau mày bất mãn xoay lại-”What?!”

-”Cô định diễn trò gì ở đây nữa?!” Lãnh Phong cười nhạt. Giọng nói giễu cợt.

-”Cái chi?!” Cô gãi đầu. WTF cả diễn trò nữa àk?

-”Phong thiếu! Please,tôi không phải diễn viên.OK? Với lại...Tôi đang bận!” Cô nhấn mạnh rồi tiếp tục chơi game.

Lãnh Phong chau mày-” Dù gì tôi cũng quen rồi,cái điệu bộ của cô thường ngày tôi rất rõ,đừng cố tỏ ra lạnh nhạt,không tốt cho sức khoẻ!”

-” CỘP!” Hắc Liên Tuyết trào phúng,cô thật sự tiết chế.

-” Cảm ơn ,tôi diễn giỏi cũng không cần anh khen nhiệt tình như vậy! Xin hỏi hiện giờ là ai đang làm phiền ai đây? Tôi đã nói rõ...TÔI ĐANG BẬN!!”
CHƠI GAME...để giữ lại hình tượng,cô không nói hai chữ còn lại.

-” Cô....”

-” Cạn lời rồi. Vậy làm ơn im lặng,tôi hiện vẫn chưa có nhu cầu nghe rap...”

Hắc Liên Tuyết mỉm cười,tâm trạng cô đang tốt.

Lãnh Phong thất thần trước nụ cười kia,nó xinh đẹp hơn cả ánh ban mai nữa,mọi vật xung quanh đều có chút thất sắc,hắn bỗng cảm thấy cô tựa như ngôi sao sáng rực,dù trong màn đêm vẫn nổi bật.

Hắn chưa bao giờ chú ý tùy hứng về dùng mạo của cô,nhưng không thể phủ nhận đó thực sự quá đẹp,hài hoà giữa sự thuần khiết trong sáng của thiên thần và sức hấp dẫn ma mị của ác quỷ. Rất cuộc,tạo hoá vẫn không công bằng.....

Hắc Liên Tuyết ngáp dài-” Này,bạn ơi,nhìn đủ chưa?”

Câu nói làm Lãnh Phong quây về hiện thực. Hắn cảm nhận cô thay đổi. Sự thay đổi trí mạng.

Hắn im lặng rồi bước đi,điều chỉnh lại cảm xúc của mình. Hắc Liên Tuyết...Ác Quỷ của Thiên Đường.

Bạn đang đọc truyện *Lãnh Tuyệt Nữ Phụ Tái Khởi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thẩm Dật Thần

Hắc Liên Tuyết thông thả bật máy laptop,cô cần biết tài khoản ATM của Hắc tiểu thư đây. Dù chưa tìm được mật mã nhưng đối với Hacker số 1 như cô thì quá dễ dàng.

Ồi! Moá ơi,con mẹ này còn đặt cả tư thế phòng bị trên hệ thống thiết lập Android nữa chứ...thông minh v....

Muốn phá lập trình theo cách an toàn nhất,cô cần hủy luôn hệ điều hành của máy,bằng cách cho loại virus MT9 KK VI này vào. OMG....coá lộ liễu quá không?!

Nếu tính theo thời gian tiêu chuẩn thì kim đồng hồ đang ở 12h 32p 98g 12s,cần thêm 58g và 34s nữa để virus xâm nhập vào. Nhưng thời gian cho phép quá lố. Aizzz. Phải đi mua cái Mainboard hồi phục lại cơ chế ,nếu tính theo cô thức với $\sqrt{2}$ thì xác định được 70% trên 4/6 h đồng hồ là hợp lý nhất.

Để tiết kiệm nhân lực,Hắc Liên Tuyết chọn cách bay qua cửa sổ,lấy đại chiếc audi phấn đi.

Cô đến cửa hàng thiết bị công nghệ thông tin KCN ,bao nhiêu cũng được,nói chung là cô đang cần tiền gấp để nạp game...Oke! ^^.

-” Lấy cho tôi cái đó!”

Hắc Liên Tuyết nhìn lên mã vạch mà cau mày.-” Ông chủ àk! Hiện nay mẫu mới nhất là cái này sao?!”

-” Đúng vậy,loại này thường được ưa chuộng để sử dụng.”

Cô khươ tay cười-” Thật xin lỗi,mã vạch không chính xác,theo thông tin tôi biết,sản phẩm này vừa được tung ra từ một tuần trước,theo đúng mã vạch tiêu chuẩn thì 5 số đầu nhất định phải nằm trong 3,4,8 ,được đi theo từ bảng chữ cái C ,D, H nghĩa là Considers DVirus Hactactives . Ông chủ,đa số hàng nhái thì không hiểu rõ và khách hàng cũng không chú ý về Mã vạch,cái Main này có đủ chức năng của hãng nhưng không bảo trì lâu dài được!”

-” Cô....” Người kia áp ứng.

-” Hay lắm!” Một người đàn ông ngũ quan anh tuấn bất phàm đi vào,nụ cười yêu nghiệt hiện rõ,ánh mắt âm trầm lãnh đạm nhìn cô.

Hôm nay hắn định đến xem xét tình hình của các bộ phận phổi, chưa tới cửa đã nghe khách hàng tố cáo chuyện xấu. Rất ít phụ nữ hiểu biết về công nghệ,lại có thể chỉ ra điểm mấu chốt nhỏ như vậy lại cảnh hiểm.

Hắn lại càng muốn nhìn rõ cô ta là ai,không ngờ lại đẹp đến như vậy. Sự hài hoà tương phản trên khuôn mặt kia kết hợp quá hoàn hảo. Nó mang vẻ

trong sáng thế mà lạnh lẽo, ánh mắt long lanh như nước mùa thu nhưng lại mang màu sắc sầu muộn âm lãnh.

Rõ hơn còn là khát máu....

-” Xin lỗi, không can hệ đến anh!” Hắc Liên Tuyết nói.

-” Thế sao? Cửa hàng này thuộc quyền sở hữu của của tập đoàn KCN” Hắc Liên Tuyết cười cũng thoáng qua.

Cô bước lại gần, nói nhỏ chỉ đủ hai người nghe thấy-” Thế sao? Chủ tịch Thẩm Dật Thần? Anh có buông bán trái phép để đánh lạc hướng thì cũng đừng để bị phát hiện thế chứ. Thẩm thị có liên quan đến hắc đạo, chuyện này mà đồn ra ngoài thì Thẩm thiếu giải thích với giới truyền thông sao đây?!”

Thẩm Dật Thần âm thầm đánh giá cô, người con gái trước mặt mang vẻ kiêu kì ngạo mạn, khuôn mặt xinh đẹp đầy khiêu khích nhưng lại không làm người ta có cảm giác chán ghét.

Chỉ Hắc Liên Tuyết trong lòng đem 18 đời tổ tông nhà họ Thẩm ra ' ân cần thăm hỏi'.

Moá! Mới đến mà gặp cả hai thằng nam chủ. Sáng nay vừa thoát khỏi Lãnh Phong giờ lại đến Thẩm Dật Thần. Cô bạc mệnh vậy à????

Hắc Liên Tuyết cười, -” Tiểu thư đây sẽ không nói ra đâu nhỉ?!”

-” Anh chắc chắn...” Cô lạnh nhạt.

Thẩm Dật Thần có hơi ngạc nhiên, cô không có cái nhìn si mê với hắc như những người con gái khác, ánh mắt của cô sắc bén, vừa nhìn đã biết là con người thông tuệ lí trí, mà sâu xa kia còn có một tia chán ghét.

Chán ghét sao? Hắc có chút không cam lòng...

-” Tốt thôi! Tôi đây trước giờ luôn rộng rãi, chỉ có điều kiện” Hắc Liên Tuyết đầy âm mưu nói.

-” Cô cứ nói, bản thiếu lắng nghe” Quá thú vị, vào địa bàn người ta không sợ bị bịt miệng mà còn ngang nhiên uy hiếp, hay lắm.

-” Tôi muốn phiên bản cao cấp nhất của KCN!”

Thẩm Dật Thần ngả người, cười nhẹ-” Sản phẩm chưa tung ra thị trường, cô đây muốn lấy không sợ bị lỗi sao?”

-” Lỗi hay không tùy vào quy tính, tập đoàn KCN đã nói ngày 23/12 năm 2016, tức là ngày một sẽ đưa bán sản phẩm, mà tôi e rằng thời gian hai ngày không đủ để sửa lỗi và cấu tạo lại máy, nên hôm nay chắc đã hoàn thành rồi...”

-” Cô hiểu biết quá nhiều rồi đấy!” Hắc Liên Tuyết tán thưởng.

-” Thế à?? Cảm ơn!” Cô nói rồi chìa tay ra tỏ ý ' đưa hàng! '

Hắc Liên Tuyết, chủ hàng liền vào kho lấy ra sản phẩm, cô quan sát một chút rồi cười hài lòng-” Không phiền nữa!” Rồi đi ra ngoài.

Thẩm Dật Thần lên tiếng-” Tôi có thể biết tên của cô không? “

Ai đó chạy ba vạch hắc tuyến-” Hắc Liên Tuyết.”

Song, cô cũng không màng ở lại nữa.

Hắc Liên Tuyết, đại tiểu thư của nhà tài phiệt Anh quốc nổi tiếng ngu si, đánh đá?Hắc hơi ngạc nhiên nhưng chỉ trong một khắc đã bị nét lạnh lùng che dấu.

Hắc đánh giá không tồi người vừa gặp. Sao lại có thể như trong lời đồn được?? Ngu si? Cô ta hiểu biết về tất cả nền kinh tế hiện giờ, lúc nói chuyện với ông chủ cửa hàng này cũng đủ hiểu người kia sắc bén đến cỡ nào? Đánh đá, cử chỉ nhã nhặn,, lời nói lịch sự nhưng khoét sâu vào vấn đề, nếu rõ hơn chỉ mang phần ích lợi về phía mình. Với lại..... Đây là người đầu tiên hắc muốn tìm hiểu như vậy.

-” Zack! Điều tra thông tin của Hắc Liên Tuyết!”

Chẳng lẽ cô ta đang che dấu, rốt cuộc là có mục đích gì?

Hắc Liên Tuyết, hàn khí lần toả xung quanh, cô bé, rất thú vị!!

Bạn đang đọc truyện *Lãnh Tuyết Nữ Phụ Tái Khởi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Đi Học [I] Sóng Gió Trước Cổng Trường.

-” Tuyệt nhi, thân thể con thế nào rồi?” Mẹ Hắc ân cần hỏi.

-”Vâng, không sao!” Cô mỉm cười.

Ông Hắc trầm giọng nói:” Thế thì tốt, ngày mai con hãy đến trường!”

Mẹ Hắc cau mày-” Cái ông này! Con nó...”

–” Vâng!” Hắc Liên Tuyết nhỏ nhẹ giải thích:–” Con muốn tiếp thu nhiều kiến thức hơn về tài chính, hôm qua bố đã nói con sẽ nhậm chức tổng giám đốc Hắc thị !”

Mẹ Hắc trầm tư...Song ,cô cười trừ-” Mẹ yên tâm,chỉ thử sức mình một chút,nếu doanh thu trong ba tháng không đạt mức cao nhất,con tự biết đưa đơn xin nghỉ!”

-”Được rồi,con lên phòng trước đi!” Ba Hắc nói-”Nhớ chú ý đến sức khỏe!”

Cô cảm thấy có một cỗ ầm áp dần lên trong lòng... Vì sao ư... Vương Linh...đứa trẻ mồ côi không cha không mẹ được bảo dưỡng dưới cái mái hiên chẳng mấy lành mạnh.

Bị người ta chà đạp, sỉ nhục ,một con cò ngu ngốc bị lợi dụng đến đáng thương. Cậu mợ chẳng khác gì những con ác quỷ,đánh đập đũa trẻ đó đến thoi thóp. Rồi một ngày, họ cũng phải đi tù,đứa bé kia lại tiếp tục số phận cô đơn giữa dòng người lạc lõng.

Sau đó cô được nhận nuôi năm 16 tuổi. Họ đối xử với cô rất tốt, cứ nghĩ thế sống hết ngày tháng êm đềm còn lại của cuộc đời.

Nhưng cái kết chưa dừng tại đó,cô bé vô tình nghe được cuộc hội thoại giữa hai người đàn ông,khi ấy cô mới biết,họ là những người giết cha mẹ mình ,và...con mỗi tiếp theo ,không ai khác là cô ..trước hết là lợi dụng,sau cùng là giết!

Cô bé ngồi bệt trên đất, chờ đợi từ thần đến với mình...nhưng khi cây sừng chứa nòng độc kia chia ngang đầu, vô thức cô lấy con dao găm trên bàn đâm thẳng vào bả vai trái người nó, tiếp tục cắt xuyên huyết thái dương. Khi người còn lại chưa kịp định hình, lưỡi sắt bén nhọn đã cắm xuyên tim.

Cô ngồi trên đất, vẫn thế, đưa đôi mắt tuyệt vọng nhìn đăm đăm vào vô thức.

Năm tròn 17 tuổi, bàn tay cô đã dính quá nhiều máu....

Cô không từ thủ đoạn, tàn nhẫn giẫm đạp lên đối phương mà hướng tới mục đích, từ cô bé 17 tuổi trở thành trùm hacker nổi tiếng.

Từ con người hèn nhát chỉ xứng với hai từ dân đen bỗng chốc vươn lên thành tứ đại tài phiệt của Anh quốc chi phối toàn bộ nền kinh tế.

Nhưng để có ngày hôm nay, cô bỏ đi tất cả 399 mạng người để đứng trên đỉnh vinh quang mà mặt trời luôn hướng tới!

Nhưng lại kinh tởm chính mình!!

Có phải số phận đưa cô đến nơi đây, là để cứu rồi thế giới âm dương của cô ư??

Vô thức,Hắc Liên Tuyết mỉm cười,nụ cười chứa đầy sự ấm áp như anh ban mai,không phải nụ cười tuyệt vọng,không phải nụ cười khát máu,chỉ đơn giản là đang cười...với chính lương tâm!.....

Ngày....tháng....năm....

8h20 sáng...

-” Con bé kia!!! Dây mau!!!!” Tiếng bà Hắc vang vọng cả khu biệt thự.

-” Á!” Hình như hôm nay đi học thì phải.

-” I’m here!!!!” Cô nói.

-”Me gọi con 28 lần rồi đấy!” Bà Hắc mỉm cười 'ngọt ngào'.

Hắc Liên Tuyết lạnh cả sống lưng, ừy khuất -” Nói quán gia lên gọi con là được, mẹ đâu cần phải hao tâm tổn sức...” Thật không ngờ, sát thủ nhạy cảm như cô mà 28 tiếng kêu gọi vẫn không dậy được? Cô lười biếng thế à?

-” Thừa tiểu thư Bạch của chúng ta ơi, tôi từ khi nào phàn nàn cô về chuyện Phong ca ca gì đó của cô thế?” Cô trào phúng nói, rõ ràng Bạch Vỹ Nhi muốn cô xấu mặt

Cô ta bậm môi-” Nhưng...hôm đó em biết chị chỉ lỡ tay đánh em mà thôi.....” Tiếp tục cho sự giả dối.

Hắc Liên Tuyết chưa để những người xung quanh sắp lại mạch suy nghĩ thì đã đưa hàn khí thân ái gửi tặng từng người!

-” Xin lỗi! Cô Bạch kính mến,tôi đánh cô khi nào?”

Bạch Vỹ Nhi trả lời,đúng hơn là tố cáo..-” TrongEm. trong nhà..chị!”

Hắc Liên Tuyết nhét môi,cười lạnh

-” Cô Bạch ? Cô cũng hay quá đi! Cô biết cả khu biệt thự họ Hắc đều có gắn camera quan sát mà,một con ngốc cũng hiểu phải làm sao đi! Nên nhớ! Nếu tôi chán ghét ai đó,với quyền lực họ Hắc,có lẽ hôm nay cô cũng không thể lết nổi xác mà đi học! Cô có cần đi bác sĩ tâm lý mà khám lại,tôi cũng chưa quên hôm qua đi Bạch nói cô đi hết nguyên đêm không về nhà,xin hỏi,Bạch tiểu thư đã ở đâu thế?”

Một tràn dài đủ làm người ta rõ bộ mặt giả tạo của Bạch Vỹ Nhi.

Cô ta bắt đầu màn tuông nước mắt-” Chị..Em chỉ....hức...”

-” Đủ rồi đó! Hắc Liên Tuyết!” Từ đằng xa ,một giọng nam phát ra đủ để cô chán ghét.

-” Là Diêu Thần Hy đó...” HS 1

-” wow! Sắp có phim xem đây!” HS 2.

Cô nhìn,hắn ta là một trong số nam chủ,cũng là những kẻ muốn cô chết đi ít nhiều....

Gương mặt hoàn mỹ đến từng khía cạnh,tóc nâu bạc thể hiện vẻ nam tính,mắt phượng hẹp dài,sóng mũi cao,bạc môi mỏng.

Không hổ là nam chủ,bà tác giả cũng quá ưu ái họ đi!

Hắc Liên Tuyết âm thầm quan sát rồi trầm mặt.

Diêu Thần Hy,là người mà nguyên chủ luôn theo đuổi...nhưng anh ta chỉ hướng đến nữ chủ Bạch Vỹ Nhi,xem nguyên chủ là trò đùa để lợi dụng.

Thật nực cười,cảm giác bị người khác tính toán,tư vị này cô đã trải qua.

-” Hắc Liên Tuyết! Cô cũng quá vô sỉ rồi,nữ nhân dân đảng như cô,làm ơn tránh xa tôi và Vỹ Nhi một chút!” Diêu Thần Hy khinh thường nói,ánh mắt chứa đầy kinh tởm.

Cô xoa xoa mi tâm,người trước giờ mắng chửi cô không ít, nhưng để cô biết được thì họ lo mà dọn hành lý xong để đi đánh bài với diêm vương là vừa.

-” Ăn nói cẩn thận!” Cô trừng mắt,bên kia Bạch Vỹ Nhi thấy được chỗ dựa liền nép sát vào,đắc ý nhìn cô.

-” Tôi nói sai sao?” Diêu Thần Hy cầu mày,tâm tư có chút không ổn định.

Có cái gì đó rất khác cho là.

Thường ngày hắn tới là Hy ca ca này Hy ca ca nọ,bộ dạng Hắc Liên Tuyết sao anh không nhớ? 2 năm theo đuổi anh,tính là lâu đi!

Diêu Thần Hy nhìn cô,có vài tia phức tạp. Trong đáy mắt anh cô ta cả loại gái bán hoa cũng không bằng,đừng nói là người nhà họ Hắc,cả một chút anh cũng không nể mặt cô.

Nhưng trước mắt anh,gì cô lạnh lùng,cao ngạo,cả một chút si mê cũng không có. Trang phục bình thường nhưng khi che đậy được hơi thở cao quý. Loại khí chất kia,thật chưa từng anh nhìn thấy ở Hắc Liên Tuyết.

Cô mang vẻ dung hoà giữa đen và trắng,như thiên sứ mang chiếc cánh đầy tội lỗi,như nữ hoàng ngự trị bóng đêm đội lên chiếc mặt nạ của công chúa ánh sáng. Như ngôi sao bị che lấp bởi ánh mặt trời mà lại rực rỡ trong bóng đêm mù mịt tối tăm.

Hắc Liên Tuyết nhú mi mắt, không phải anh ta đang tính kế cô chứ? Chưa gì đã muốn chém giết rồi sao?

Bạch Vỹ Nhi nín áo Diêu Thần Hy làm anh ta như sự tỉnh từ trong mộng.

Cô thoái lui-” Tôi Đi trước!” Nhưng chưa đầy 2 khắc thì quay lại

-” À! Vị tiểu thư họ Bạch kia! Tôi nghĩ nếu cô muốn đổ oan ai đó,thì đi mà xem lại cái bộ não của mình logic thế nào! Lỡ như xung thần kinh người ta đi xuống còn cô đi lên thì mệt xác,tôi góp ý,muốn dàn chuyện thì OK,trường đây có hội kịch còn không thì lên mạng mà tự biên tự diễn,tôi đâu có rảnh mà đi cứu rồi thế giới quan của cô?? Với lại,sau này mà muốn làm tôi xấu mặt trước đám đông thì cô lo mà về sau soi lại cái bộ mặt của mình gian dối tới cỡ nào! Mà thôi,diễn như cô thì tiềm năng cũng cao lắm,gần đây có thông báo tuyển diễn viên đóng thế,không chừng tương lai cũng sáng lạng! Ông bà ta

ngày xưa hay nói' có công mài sắt có ngày nên kim' đúng chứ? “

Hắc Liên Tuyết phát tiết công thì thở phào lấy thêm hơi nhìn về phía Diêu Thần Hy.

–” À! Tên họ Diêu kia! Sau này anh nên coi lại lời nói của mình!”

Ồi móa ơi hết hơi rồi,cô muốn chửi tên kia lắm cơ đấy,nhưng khổ nỗi đang mệt não! Với lại còn nhiều dịp khác,thả hồ mà cười phi báng.

Cả trường rơi vào lắng đọng chỉ vì vài câu nói của Hắc Liên Tuyết,không ai ngờ rằng cô ta chửi đến tận tâm can mà lời nói lại lịch sự vô cùng,quả là khẩu Phật tâm xà!!!

Bái phục,bái phục!

Diêu Thần Hy nhắm mắt...

Hy! Em có làm bánh cho anh này!

Hừ,ăn thứ cô làm thì tôi có mà đi bệnh viện,thử kinh khủng đó cho người ăn à!

Sinh nhật vui vẻ,em tặng anh,em lựa cả đêm đấy!

Tùm!

Đem làm đẹp cho hồ cá thì hợp lí hơn.

Em thích anh!!!

Được

Hy! Anh..vì sao phản bội em...

Phản bội,cô nhầm rồi ,tôi yêu Vỹ Nhi từ trước,loại gái như cô cũng không đáng để tôi bỏ thí cho một đồng.

Giờ trước mặt anh,cô lại lạnh lùng như vậy,anh lại cảm thấy trống vắng cùng hối hận,tổn thương đã gây ra như giấc mộng mà giờ anh phải tỉnh,nhưng tỉnh rồi không có nghĩa là không còn đau đớn nữa.

Hắc Liên Tuyết,cô ấy buông tay rồi sao? Điều mà quá khứ anh luôn mong muốn,hiện tại,nhưng cảm giác lại cực kỳ trống trải,là nên vui hay nên phát hoạ nỗi buồn đây?

Bạn đang đọc truyện *Lãnh Tuyết Nữ Phụ Tái Khởi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Đi Học,rắc Rối Kế Tiếp Rắc Rối!!

Hắc Liên Tuyết học lớp 12A1 ,có thể gọi là lớp chọn,theo như cô đoán thì các học sinh tầm cỡ IQ hơn 100 mới vào được lớp này,mà Hắc Liên Tuyết trước kia thì có lẽ chỉ thuộc khối D thôi,có lẽ nhờ quyền lực gia tộc Hắc nên cô ta mới vào được lớp này.

–” Cạch!”

Cô mở cửa bước vào,học sinh cả lớp ai nấy đều trở mắt nhìn nhưng lại không dám hó hé một lời,họ cũng chưa quên chuyện sáng nay nha.

Họ tròn mắt nhìn,cô cũng ngạc nhiên không kém,cái gì ,Bạch Vỹ Nhi nữ chủ đại nhân học lớp này còn có cả' hành tây' nam chính Diêu Thần Hy á!?

Hắc Liên Tuyết cô khóc khi ra nước mắt rồi....A!!!

Diêu Thần Hy nhìn rõ sự thất vọng của cô khi vừa thấy mình,cô ấy không muốn gặp hán đến thế sao? (Tất nhiên rồi bỏ ạ!) Hắc tiểu thư. •

•” Chào bạn! Mình là Tiết San San ,mình vừa mới chuyển trường sáng nay,rất vui được làm quen!”

Hắc Liên Tuyết thầm đánh giá,tiểu thư nhà họ Tiết,tính cách đơn thuần trong sáng,cũng bị lợi dụng để đưa nữ chủ lên ngôi,tính ra ĐM của cô ta chẳng khác cô là mấy!

•” Rất vui được biết,gọi mình là Liên Tuyết được rồi.” Cô mỉm cười đáp lại.

Nhưng sau đó,Hắc Liên Tuyết đơ vài giây,Tiết San San ,nghe quen quen nhĩ,mà....A!!!!

Đúng rồi,cô ta là con gái thứ của ông trùm Game online nổi tiếng Châu Á!!!?

Lúc trước có đọc sơ qua phần giới thiệu của bà tác giả. Ôi!!! Gặp đúng em iu rồi.... Quà là ông trời có mắt,để một đứa nghiện game như con làm bạn với Tiết San San..

•”Tiết San thân mến,khi nào bố cậu ra event mới,nhớ,báo cho tớ đầu tiên!!”

Hắc Liên Tuyết trầm trọng nói.

•”Ồ...Ồ..Tất nhiên” Tiết San San cười nhẹ.

Diêu Thần Hy đảo mắt nhìn qua,từ khi nào Hắc Liên Tuyết lại thấy đôi đến như thế.

Bên kia Bạch Vỹ Nhi ngồi cắn răng,hôm nay cô ta muốn lập quan hệ tốt với Tiết San San,ai ngồi cô ta lại chủ động tìm đến con họ Hắc đáng ghét kia???

-”RENG! RENG! RENG!!”

•”Tuyết! Chuông reo rồi!” Tiết San San thâm nhắc nhở cô bạn đang dán mắt vào cái màn hình IPAD.

•”Ukm! Cứ kệ ỉk!” Dù nói vậy nhưng cô vẫn quan sát bà cô đang bước vào,thấy trên mặt bà ta đánh hàng tá phấn,cô thờ dài rồi tiếp tục chơi game.

Đang giữa tiết học,bà cô đánh chủ ý về phía Hắc Liên Tuyết-”Học viên Hắc,từ nãy giờ tôi thấy em không hề chú ý vào bài giảng,em nghĩ mình giỏi lắm ư? Học sinh như em toàn đứng bết,ngày cả khối D cũng không đâu lại thành tích chót bắng của em,gìờ em ngồi hã hê là thế nào hả?”

Bà cô chán ghét phi nhỏ nói,bà ta thật sự ghen tị với Hắc Liên Tuyết,không ngờ bà ra trét hàng tá mỹ phẩm cao cấp lên mặt mà vẫn không thể đẹp bằng cô,nếu thắng ra thì 1/10 cũng chưa chắc được.

Hắc Liên Tuyết rét lạnh liếc nhìn bà ta,câu đầu nghe còn được,còn nằm trong phạm vi cô chấp nhận,trách thì trách bà quá câu nệ tiểu tiết phi báng cô như vậy. Chửi cô ngu ư? Từ khi năm tuổi chẳng ai dám hó hê nói cả từ NGU trước mặt cô.

Bà ta cảm nhận cái nhìn rét lạnh mà run lên,nhưng vẫn tiếp tục nín giữ hình tượng của mình•”Được thôi! Nếu em giải được bài này,em muốn làm gì tùy em!”

Cô nhìn bà ta ra đề mà phi nhỏ,đáng ra phải cho bài khó gấp 10 lần cũng chưa đủ làm khó cô.

Định nói ra đáp án thì Bạch Vỹ Nhi chen vào•”Cô ơi! Hôm nay chị ấy vừa đi học lại,cô đừng làm khó,'chị ấy không giải được đâu”

Hừ! Cô bày bộ mặt trượng nghĩa đó ra cho ai xem,lại thêm cô ta muốn bôi tro lên notron của cô à! Ngoài mặt thì cứ như đang giúp,bên trong lại muốn dè cô đến tận vách đá.

•”Cảm ơn! Nhưng sự giúp đỡ của Bạch tiểu thư đây,kẻ như tôi thật không dám nhận!” Cô cười lạnh đáp.

•”Để xem nào,cô nói kinh tế thị trường được gọi tắt là bản đồ SIN ,trong mọi năm,nền kinh tế sẽ không ngừng thay đổi,nếu muốn tham gia chứng khoán thì một lần phải đầu tư cho cả đời,em thật bất đồng với quan điểm này của cô!

Kinh tế dựa vào sự ước lượng dự đoán,nếu cô muốn mua cổ phần thì phải chọn có ty thích hợp đầy đủ các điều kiện:

- Thứ nhất,công ty đó có khả năng trả nợ,nếu cô không muốn phá sản tập thể cùng họ!
- Thứ hai,chủ yếu ở người lãnh đạo,lợi nhuận nằm ở đó,đi vào hai bàn tay trắng mà đi ra cũng hai bàn tay trắng thì thật khó sử nha.
- Thứ ba,xem chiều hướng đi lên của các tập đoàn,liệu họ có thể cạnh tranh lại các có ty khác hay không?
- Thứ tư,thăm dò thị trường những thứ đang lên và nhu cầu con người đang cần thiết.
- Thứ năm,thì với bản đồ thị trường SIN,cô nên dư ra quyết định đúng đắn để thu được lợi nhuận trong 1 năm và có khả năng tiếp tục đầu tư vào năm tới!

WOW!! Cả lớp không khỏi xao xao bàn tán p này nọ.

•”Này! Hắc Liên Tuyết cô ta đúng là chấp mạch rồi!!!” HS1

•”Trời ơi! Không thể tin nổi,cô ta đang nói!!” HS 2

•_-”OMG! Hãy bảo là tôi đang nhầm!” HS 3

•” Cậu giỏi lắm, Tuyết nhi!” Tiết San San vỗ vỗ vào cô.

•” Chẳng có gì! Kiến thức cần thiết thôi.”

Còn có điều thứ 6 nữa, là dùng mọi thủ đoạn để đi lên.

Ngạc nhiên nhất vẫn là Diêu Thần Hy, Hắc Liên Tuyết cô ta từ khi nào thông tuệ đến như vậy??

Trong lòng hẳn có một cảm xúc phức tạp không nói nên lời.

Bạch Vỹ Nhi thấy hẳn dời sự chú ý sang Hắc Liên Tuyết, trong lòng hận không thôi, cô ta lại dám dành sự chú ý của Hy ca ca!! Muốn nhân cơ hội làm mất mặt, ai ngờ vẫn cờ lại bị lật ngược đến như thế???

Hắc Liên Tuyết nhìn bà cô •” Em thật muốn khuyên cô, bài giảng của cô quá mức nhàm chán vô vị, chúng em không tốn thời gian ngồi đây để mà nghe cô thuật lại những thứ từ trong sách, vậy đi, em nghĩ cô nên đi học lại đại học kinh tế thì hơn, nha cô!”

•” Em.??!”

Hắc Liên Tuyết cũng không muốn gây thị phi nữa, ngồi xuống, PK tiếp.

Cô cảm thấy có ánh mắt nhìn chằm chằm về phía mình, ngẩng đầu lên thì bắt gặp Diêu Thần Hy, cô cũng chỉ gật đầu cho qua nhưng không chú ý được rằng ánh mắt hẳn xẹt qua tia thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Lãnh Tuyết Nữ Phụ Tái Khởi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.